

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponta, a vasárnap és péntek kivételével.

Hírdetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vilákre postán küldve:

Egész évre	10 ft — kr
Félévre	5 ft —
Negyedévre	2 ft 50
Egy hónapra	1 ft —

Hírdetési díj:

Öt-hasábsopitisor egyszeri beiktatásáért 5 kr
Helyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitólár 4 hasábsopitisorért 20 kr.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Csütörtök, április 2.

65. szám

A budapesti kiállítás érdekében.

N hány h't mu'va megnyílik az országos kiállításunk Budapesten és fájdalom, azt tapasztaljuk, hogy külföldön ritkán akad ember, ki legesekélyebb tudomással is bírna ezen kiállításról. Egy Olaszországban lakó hazánkba azt írja, hogy ott senki nem tud a kiállításról, s ha ily keveset tudnak más országokban is róla, akkor bizony idegenekre nem igen számíthatunk! Vagy talán csak Magyarország lakosai számára rendeztetik ezen kiállítást? Ugy hisszük nem; hanem csak távolabb kiható czélok is tartanak szem előtt.

Hogy a külföld nem méltatja kellő figyelemre kiállításunkat az abban rejlik, hogy nyelvünk teljesen idegen levén, még a leg tudósabb újságíró előtt is, lapjainkból közvetlen nem meríthetnek tájékozást, az elterjedtebb bécsi lapok pedig csak igen felületesen említik a kiállítást. Azt hisszük semmit sem ártanánk az ügynek — ha magunk csinálnánk egy kis reclamat! Nem érijük reclamat csinálni hírlapi hirdetések útján, hanem ez a kiállítás kell iratni a külföldi lapokba, mindenképp ajánlva portékánkat. Fel kell világosítani a külföldet a kiállítás terjedelméről, céljáról, tartalmáról; tudatni a mérsékelt utazási árak létezését; szállások, ételmezési költségek iránt tett intézkedésekről. stb.

És tenni kell ezt nem egyszer és nem egy lapban, hanem folyton és az összes külföldi sajtóban. De tenni kellett volna ezt már régen, hogy többen barátokoztak volna már meg azon gondolattal, hogy elmennek ezen kiállításra, félretekintve a frankokat és markokat ezérra.

Ez irányban némi mozgalom megindítására van szükség. E mozgalom siker

res működése lényeges szolgálatot tenné az ügynek. Van a fővárosban elég ember, ki a fenti módon értékesítve nyelv ismereteit, egyuttal hazafiai kötelességet teljesítené.

A helyszínről és minél gyakrabban kell a külföldnek megbízható tudósításokat kapni és biztos lehetünk a jó eredményről — Németországban, Olaszországban — és úgy tudjuk — Franciaországban is minden egyes még kisebb városnak is van több lapja, melyek tartalma többnyire csak a nagyobb lapok kivonatolva reproduktiója. Néhány nagyobb lapnak a mi kiállításunkról szóló cikkje ama kisebb lapok által elterjesztetnek az egész országokban.

A budapesti kiállítás csak akkor felelt meg voltaképen céljának ha a külföld figyelmét is magára vonta és annak előmozdítását is kiérdemelte.

Mozgalmat kell tehát indítani a külföldi lapok útján a kiállítás sikere érdekében.

Külföld.

Bismark napja. A Bismarck-nappely (a cancellár 70 ik születésnapja alkalmából) a berlini harcos egyletek díszmenetével vette kezdetét, mely a cancellár palotájára előtt vonult el. Bismarck hg vértess egyenruhában lépett ki a palota erkélyére s beszédet intézett a tömeghez, kívánva, hogy mindig az egyetértés szelleme lengje át a német nemzetet s intve a harcosokat, ne feledjék el soha hogy a kard mily nagyot alkotott. Sok házaszólókkal volt díszítve. Este nagy fáklyásmenet volt. Bismarck hg birodalmi cancellár, lát, a császár a császári s királyi hercegekkel személyesen üdvözölte. Az estilapok szerint, a császár a maga részéről, arany hercegi koronát ajándékoz a cancellárnak. A szövetségtagok, a porosz miniszterium és az itt idöző, tetleges szolgálatban álló tábornokok személyesen fogják üdvözölni a cancellárt. A harcos egyletek menete és a fáklyásmenet programszerűleg, fényesen ment végbe. Vilmos császár a fáklyásmenet

alatt, mely ötnegyedóra hosszág tartott, a palota ablakánál maradt, mi közben a néptömeg lelkesült öröm kiáltásokkal üdvözölte.

Az új francia kormány Páris április 1 Freicinet tegnap este Grévy elnökkel értekezett de még nem adott végleges választ.

A szudáni hadjárat. A Reuter-ügynökség megozsolja azt a hírt mintha Ozmán Digma alkudozás végett, követet küldt volna az angol táborba. — Az angol csapatok általános előnyomulása a legközelebről tartandó nagy kémszemle eredményétől függ.

Anglia és Oroszország. Az angol alsóház ülésén Hartington marquis kijelenté, hogy az angol-orosz tárgyalások vitatása jelenleg nem kívánatos. A hadi készülétek nem jelentenek fenyegetőzést Oroszország ellen. Vigyázatlan nyilatkozat könnyen tévés fel fogást kelthetne és a jelenleg kiállításban levő békés megoldást kérdésessé tehetné. Az afganisztáni emir találkozása Dufferin lorddal az emirrel kötött egyezmény határozott és végleges megállapítása érdekében is történik.

Tisza Kálmánról.*

— Egy kis politikai reminiscencia. —

Írta:

VISI IMRE.

Az 1878-i országgyűlés elején történt. Azon választások után, melyekben Tiszát addigi választó kerületé elejtette, s melyek a kormánypart több kitanúságát kerület nélkül hagyták. Széll Kálmán kilépett a miniszteriumból, nem is titkoltva, hogy azért teszi, mert az ország legelőbbségű kérdésében: a külügyi kérdésben, az ellenzéknek ad igazat. S ugyanezt hangoztatták — több-kevesebbé nyílt formában — a kormánypart legbeisőbb emberei is: például Ghyocy Kálmán, Szilágyi József Falk Miksa. Az addig elváhatatlannak tartott gárde pedig szétszórt. Az előző éveknek — a kiegyezési tárgyalások folytán történt — szakadására következett egy újabb szakadás. Horváth Boldizsár, Horváth Lajos, Ernusz Kelemen, gróf Péchy Manó, Wahrman Mór s még többen, kiket évtized óta mint a kormánypart oszlopait ismert meg a magyar közélet s kiket csak az inémt elmúlt választások folyama alatt is

* A „Magyar Salon” áprilisi füzetéből.

mint kormányparti vezérférfiakat választott meg, egyszerre átmentek az ellenzéki táborba.

Csoda e ha ily körülmények közt az ellenzék csillaga szokatlan fényben kezdett tündökölni. Nem politikát írok, csak politikuskokról s így a politikai viszonyokról, ennél fogva minden félreértés veszedelme nélkül constatalhatom, hogy — hosszú évek után ekkor mutatkozott Magyarországnak szinte összes vidékein s összes társadalmi rétegeiben először oly ellenzéki áramlat, mely fellökerekedni látszott, s mely bizony már már jogosan nevezhette magát annak, a minék a politikuskok mindég nevezni szokták a saját véleményüket, jogosan nevezhette magát közvéleménynek. S ehez képest növekedett az ellenzék erélye is. A mérsékelt, — akkor még „egyesült” — ellenzék akkor került a gróf Apponyi Albert és Szilágyi Dezso kettős vezetése alá. Mostanában a kormánypartiak (s maguk közt az ellenzékiek is) a mérsékelt — most már legújabb neve szerint közjogi alapon álló — ellenzék hátrányaul szokták tekinteni ezt a kettős vezetést. 1878-ban nagy előnyt láttak abban. Egyiktől várták, hogy fölfelé, másiktól, hogy lefelé lesz hódító hatású. Tényleg mind a két vezér férfi, fiatalos hevével, nagy készültségével, európai műveltségével s az újabb politikai succrescentiában páratlanul álló szónoki tehetségével mihelyt egy nagy párt élén vezér szerepre jutott, mint egy jelentőségben is növekedni látszott.

S az ellenzék másik része is erősödött nemcsak számban (pedig számban 1875 höz képest szinte megháromszorozódott) hanem súlyban is. Addigi elismert vezéré, (Simonyi Ernő és Horthy Ignác) a magyar radicalismuskok kiváló képviselő maradtak mindenben. De parlamenti ügyességük nem terjedt a parlamenti hatás teljes kiaknázásának titkai felkutatásáig. Ez oldalról az 1869-iki idők leg több hatást keltett még a Madarász József népies pathos, 1869 en innen pedig Irányi Dániel hideg, de szabatos declamatója. Az 1878-iki választások adatak a szélsőbalnak egy oly szónokot, ki a modern szónoklás hatásosításának minden eszközével tudott banni. Eötvös Károly volt ez, kit ekkor még nem viselt volt meg Tisza-Eszlár. Az is érdekes politikai caricature: az Eötvös Károlyé a végéről nem szólók, mert remélem még nincs vége. Szólok csak a kez-

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

NAGYPÉNTEKEN.

Dalok a Megváltóról.*

(T. Tóth József főiskolai tanár urnak, tisztelettel.)

IV.

Oh világnak megváltója!
Szent szabadság teremője!
Nincs ki élted védje, óvja
S reményedet perczig szője?

Te reményét e világnak,
Melynek büne rád villámlik,
S villámai törnek, vágnak —
Szövöd egész mennyországig!

V.

A hegy csucsán egy hó-folton
Biborodik a verőfény!
Kedvem lángját könnyel oltom,
Kínzásodról elméledkévén.

Mert mint ott fenn az a hó-folt,
Melyet verőfény befestett —,
Vértől oly pirosuló volt
Élettelen, drága tested!

VI.

A vihar is tultesz rajtunk:
Szent érzéssel az is teli!
Vágyát — mig mi csak sohajtuk!
Tetté, szegény hűm érleli.

Felhőt ragad, mint gyászposztót
S hol szenvedtél csak arra tart,
Hogy hol nyugvál, a koporsót
Ugy befodja, mint ravatalt!

VII.

Nem maradtál ott lent árván,
Honnán ember föl nem kele!

* Az I—III a múlt évben jelent meg az Ellenőrben.

Im keleten a szivárvány
Ünnepednek fényes jele.

Számát hévvel dalra tárván
Buzgón zengem: „Halleluja!”
Oh mert az a szép szivár-
vány
Diadalodszentkapuja!

Kiss Rezső.

JUDIT.

Elbeszélés.

Vértesi Arnoldtól.

(Folytatás.)

— Miért szeretne csak pénzedért? —
viszonozá Judit; — nem vagy te szép, nagyon szép?

Izidora nem felelt rá. Szemei villogtak s kihajolt a veranda ablakán, mintegy friss lég után kapkodva.

Menjünk ki, — szólt aztán fölgorva s megragadva Judit kezét.

Lementek a parkba. Az üde levegő jó tükönyan hathatott az izgatott, sápadt leány idegeire. Valamivel nyugodtabbnak látszott, a mint végig mentek a nagy hársfák alatt.

— Lemenjünk a tóhoz? — kérdezte Judit.

Izidora nem intett fejével, hogy igen.

Az ég oly magyogó, derült volt, a nap oly mosolygva kandikált át a fák lombjai közt, s a mint a tisztásra értek, a nagy sima víztükör oly nyájosan fektődött ott lábainál hogy az elborult kedélynek önkénytelen osztotnia kellett az egész természet vidám, nyájas hangulatában s nem lehetett elzárkózni az enyelgő napsugarak elől, melyek a tó tüköréről visszazárlni látszottak s mintegy behatottak az ember kebelébe. Köröskörüli minden csöndes, édes békét lehele. Epen az oly ideges, mint benyomásra szerföltött fogékony kedélyre, mint az Izidoráé nem teveszhette el hatását mindez.

Bár lelkében egészen meg nem nyug-

atva, mégis mintegy elsimulni látszott a fájdalmas, szilaj ingerültség arcáról s esendesen leült Judittal a tó partjára. Nem beszélt, csak nézegette a síma vizlapot, mely csaknem mozdulatlanul látszott s tündöklő aranyárga volt egészen, csak szélei felé játszadozva át a zöldes színbe. Az apró aranyhalak feljöttek a víz felszínére s körüluszkáltak a kék és fehérre festett csónakot, mely a parthoz kötve oly esendesen ült a víz tetején, hogy még csak nem is ingott.

— Ülünk belé, — szólt Izidora valami félóra múlva.

Máskor is csónakáztak már a tavon, s Judit a ki nem szerette azt a kellemetlenséget, a mit neki magának is, másoknak is okoz az ellenmondás, mindig kész volt rá. Most is mosolygva oldotta el a csónakot Izidora kezébe kapta az evező lapátot s mindketten beültek a csónakba.

Izidora kacagott s szeszélyesen viglett egyszerre, már t. i. a mennyire vig tudott lenni, mert legkitörőbb vidámságában is volt valami hideg komorság, valami éles dissonans hang, mely úgy látszott mintha a meghasonlott lélek fenekéről jönne s áthangzott a kacagáson is. Izidora vidámsága mindig hasonlónak látszott valami mámorhoz, mely nem a lélek természetes derűtségének nyilatkozata, hanem csak az idegek izgatottságának szüleménye, rövid ideig tart s levertség követi rendszeren.

Azon perczben mikor a két leány beült a csónakba, Zalán Elek tünt föl a tóhoz vezető hársfator végén. Mintha valami felhő húzódtott volna végig Izidora arcán, elborult egyszerre; ketszer vagy háromszor végig húzta bal kezét homlokán, mig jobbájában pár percz hosszágig mozdulatlan tartotta az evezőt.

Zalán Elek köszöntötte a leányokat s megkérdezte, vajjon nem részesülhetne-e azon szerencsében, hogy mint gályarab, az evezőt hajtva, elkísérhesse az induló félben lévő expedítorra a hölgyeket.

— Nem nemes lovag, — viszonozá szé-

szélyes tréfával Izidora, melybe azonban némi bántó guny is vegyült; — mi föloldottuk önnek rablánczait s a gályarabság híven kitöltött éveit után visszajárandékozunk önnek szabadságát. Vigyázzon ön, hogy újra kalóz kezek közé ne kerüljön.

Fölállt a szép leány a csónakban s talán soha még sebbnek nem látszott, mint e perczben. Fekete haja, mely mint valami ébenfa keret folyt a körül vakító fehérségű arcát, most kissé lazábban rendetlenből s kimondhatlan bájosabban hullt alá homlokáról. Legálább Zalán Eleknek úgy látszott. A szép leány magán termete még magasabbnak tünt föl s máskor halvány arcán most egy kis pirosság égett, két igéző, villogó szemé pedig mintegy daczosan bamult föl az égre.

Az ifju éles szuráshoz hasonló érzést érzett szívében. De nem tudta volna e pillanatban megmondani, hogy mi fáj neki. Szemei a partról követék a kevély szépség minden mozdulatát, természetek minden hajlását, azzal a csodálatos, meghatározatlan érzéssel, mely a vadgy és az ellenszenv össze-tétele, mely félig imádásszerű csodálat, félig visszarettenés.

Csak sekára fordult tekintete a másik leányra, ki majdnem összegörnyedve ült ott a kevély szépség lábainál. Fejét egészen lehajtotta, úgy hogy nem látszott, csak a napfényben ragyogó aranyszőke haj köleszőzött a kis megalázódva lehajló teremtménynek bübajosabb színt. Zalán Elek szívében mintegy sajnálkozás ébredt föl s nyomban utána föltűnt Judit képe, nem így, mint most látta maga előtt, hanem nyájasan vidáman, mosolygó fejéket fölemelve, a mint oly gyakran látta őt végig menni a virágok közt, hasonlóan valami kis madárhoz, mely dalolva ugrál a rózsabokrok között. Az a kedves, mosolygó alak már mélyebben volt bevésve szívébe, hogyszem egy pár percz alatt elmosódhatott volna és mégis most Izidora látásának varázshatása alatt halványabbnak látszott az a kép, mint egyébkor.

titása

lasztéku

makalap,

M. L.

nébe!

vetkező szaklapokat

nek hivatalos köz-
k minden vasárnap

6 ft.
3
1 = 50 kr
kiadó hivata-

rodalmi melléklettel.

4 ft.
2
1

z adasszonyok

és bérmentve kül-

stabilvatalnál is elfo-

Lapja* jartásával
tását és munkakörét
gyire női kezek által
tési írt nem sajnál-
gazdagítani óhajta.

N.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek.

detéről 1866-ban jelent meg egy röpirat. Ha jól tudom: „Három öszinte szó” volt a címe. Carolus álnév alatt jelent meg s féltük érélyes, kiméletlen, élesen boncoló hangjával. Akkor még nem szoktunk ahhoz, hogy menten hazatérőnk a magyar faj ellenségének kiáltunk ki, a ki egyben-másban kellemetlenségeket mond a közélet szemébe, s tudtuk hasznunkra fordítani a kellemetlenségből az igazságot: a Deák körben is jóakaró kíváncsiság tárgya volt, hogy ki az a Carolus. Természetes, hogy sorba vettek minden Károlyt Kerkapoly Károlyt, Zeyk Károlyt, Csemegi Károlyt, Deák Ferencz mondta aztán a találgatóknak:

— Ha ezt a sok gorombaságot ismert politikus vagy író írta, hát akkor annak volt annyira esze, hogy bármily keresztnevet reá írt a munkájára, csak a magáét nem.

Ettől fogva aztán pusztán a Nem-Károlyok közt találgattak. És sorba járta Pom-péry János, Kecskeméthy Aurél, Zichy Antal, Vajda János, Pálfi Albert stb. neve.

Egy este aztán mégis csak a Károlyok egyike álcázta le az ismeretlen Kerkapoly Károlyt, a volt pápai professzor, hozta a hírt, hogy a zajt kellett brochure az Eötvös Károly műve, ki akkor megyei ügyész volt Veszprémben. S áradozott az Eötvös dicsegetéséről. Carolus-t aztán csakhamar jött alkalmunk megismerni azoknak, a kik még nem ismerték. Gyakran jött Budapestre, érintkezést keresett az akkori vezető körökkel s nem is titkolta, hogy politikai szerepre vágyik. S mindenki, aki érintkezett vele, el volt ragadtatva modora, szellemessége, ismeretei által. Mikor 1872-ben, viharos választási campagne után, megválasztották: nagy politikai szerepre velték predesztinálnak a Deákpartban. Es Eötvös föllépései — egyik a másik után — kudarcot vallottak. Még csak a figyelemmel hallgatott szónokok sorába is alig tudta magát felküzdeni. Ellenszenvvel hallgatták s a mentelmi bizottság, melynek előadója volt, neki köszönhető, hogy sokáig abban a hirben állt, hogy az egyetlen bizottság, melynek javaslatai rendszeresen megbuktak.

S egy ily kezdet után, midőn az egykori Carolus — három évi pihenés után — mint szélsőbal képviselő visszakérült a házba: egy csapásra a vezérszónokok közé kezdte fel magát. Hangja öblössége nem tett szűbbé üresnek, kálmánisták szórakása nem volt többé affectált, dunántúli kiejtését szívesen akceptálták s népies allureiben nem találtak immár provociót. Az az elsőbbség, mely sokszor annyira méltatlan siker magyar-rájoja, az elsőbbség, melyben — minden parlamenti élet — az ellenzéki szónokot részletti: itt egy valódi tehetséget segített elismertetésére.

Az 1878-ki országgyűlés elején tehát megizmosodott az ellenzék. A fényesnél fényesebb támadások kerültek ki soraikból. Egymást követték a legmerészebb rohamok, a legalaposabb haditervek, a legcomplicáltabb cselek. Szemtel szembe, oldalt megke-relt: folyt a harc szakadatlanul. S a kormánypart harcosok élén — szinte egymagában — vezette a védelmet Tisza Kálmán.

Bizonynyal a történelem kérdése az, ki-nek volt abban a harcban igaza. Ma — közel hat évvel az akkor történtek után — ép oly egyéni nézet jellegével bír csak az ítéletmondás, mint birt akkor. Egyet azonban, ha

nem akkar elfogult lenni, el kell ismernie ma már barátoknak és ellenségnek: el kell ismernie azt, hogy Tisza Kálmán ezekben a parlamenti-harcokban Európa s korunk legkitünőbb parlamenti vezértérftái közé iktatta a saját nevet.

Hányszor láttam felállni: nagy ellenzéki beszédek után, melyek varázsa uralkodni látszott az elméken és kedélyeken. Tisza Kálmán, a maga sajátos modorában, a higgadt, nyugodt boncolás azon tökéletességével, mely néha a kegyetlen, de biztos kezű operateur működésére emlékeztet, egyszeriben megtudta változtatni a hangulatot. Tíz perczel előbb úgyve vett ügynek látszott. A népszerűség nagy áradata az ő irányzatával ellenkező vonalban hullámzott s azok, kik e hullámvérés mentében akartak hajózni, kiváló hajósok voltak s a hajón — szinte azt lehet mondani — mindenki elkedvetlenedv nézett a dolgok fejlődése elé, csak ő nem, a kormányos. Es ismetelte egy nagy kormánypart összetartásának, sőt újból megteremtésének sikeréért ezt az óriási erőfeszítést hónapokon, nem, esztendőkön keresztül mindennap.

Két kiváló politikussal beszéltem Tisza ebbeli működésének jelentőségéről: egyik gróf Tisza közvetlen környezetéből való volt, a másik, ki 1883. elején járt Budapesten, barátjáról, Gambettáról viselt gyászot. Mind az osztrák politika, mind a franciaia annak nyomása alatt szenved, hogy fraktiókba törík szét parlamenti életük. Mintha a mi Dunánk hatalmas árja szétfolyna apró esatornába, s üresen hagyná a saját medrét. Gambetta, mikor kormányelnök lett egész ambícióval látott hozzá, hogy véget vet ez állapotnak. De az első nagyobb erőfeszítés e téren tárczájába került. A fraktiók ereje hatalmas volt, mint az agitator szervező tehetsége. Tisza a fusio nagy tényével semmisít meg Magyarországi kormányzatában a fraktiók akkor fölülkerekedő hatalmát, s mikor ez uton az egységes s a kormány természetes vezetése alatt álló többség lett a helyzet ura: a leggenialisabb tevékenységet fejté ki arra, hogy e többség ne abdiciájon, el ne kedvet lenedjék, és teljesítse alkotmányos kötelességeit. E többség felett ítéletet a történelem fog mondani. A kortársoknak is megvan a maguk joga: vele tartani, vagy ellene csoportosulni. A ki azonban az alkotmányos küzdelmek alapfogulatának a szereplők pártkülönbség nélkül való hazaszeretést s jóhiszeműségét tekinti: az, pártállásra való tekintet nélkül, csak elismeréssel gondolhat arra, hogy Magyarországon a kormánypart vezetése — tíz év óta oly kézben van, mely korunkban szinte páratlan ügyességgel, jogtiszelettel és szabadságszeretettel teljesíti ezt a vezényléletet.

Tisza Kálmán politikai pályáját nem akarom ismertetni itt. Hogy a határozati part ifjú lelki vezérszónoka s még a későbbi balközép oly általánosan tisztelt és becsült vezértérfta is a politikai zongora más skáláin játszott, mint Tisza Kálmán a miniszterelnök: ezt constátálni lehet, bizonyítani vele azonban vajmi keveset lehet. Ha a következetességnek bizonyos neme a nagy államférfiak pályájának szükséges alkotórésze: akkor töröljük ki a nagy államférfiak közül Palmerston és Disraelit, Thierst, Gambettát és Bismarckot. Mindezen államférfiak politikájá-

ban nagyobb és jelentősebb fordulatok voltak, mint a magyar kormány elnököben.

De ezek a fordulatok magukban még nem teremtik meg azt a talapatot, melyen az államférfiai nagyság szobra áll. Oda tetek kellene s e tetek mérlegelésében a kortársak ítélete, — vagy kedvezően vagy kedvezőtlenül — de legtöbbször elfogult.

Ha majd a historia fogja megírni e korszak történetét: kinek fog igazat adni?

Azoknak-e, kik azt mondják, hogy tíz évén át Magyarország — alkotmányos formák közt ugyan — de tényleg saját akarata ellenére kormányoztatott, s hogy e tíz év legtöbb törvényhozói alkotása s állandó politikai iránya ellentéte volt az ország valódi érdekeivel?

Vagy azoknak, kik abban a hitben vannak, hogy e korszaknak is mint minden korszaknak, voltak szerencsétlenségei, politikai járnak is voltak tévedései, sőt hibái is, de egészen véve ez idő alatt a magyar nemzeti szellem — megerősödött és consolidált magyar állam nagyobb és egyetemesebb sikereket vívott ki minden téren, mint a mult utolsó három százada alatt bármily évtized alatt.

En azt hiszem nincs magyar ember; ki lelke mélyén azt ne kívánná, hogy az utóbbi álláspontot igazolná a jövő, mert hiszen, mire korunk eseményei a historiái lesznek, arra mi felettünk unokáink fognak ítéletet mondani — s akkor mai harcaink emléke olyan emlék lesz, melyből csak az marad áldásékké vissza, a mi maradóbb alkotottat a hazánknak.

S ha a történelem constátálni fogja, hogy a mi maradóbb ez idő alkotott, az nem egy ember érdeme, hanem a nemzeti erősödés szükségképi folyamánya volt s ha ennek a következeseképi minden további évtized — új emberek kormányzata, új pártalakulások vezetése alatt, — nagyobb és nagyobb sikereket vív ki azon a téren, a melyen Tisza Kálmán tevékenysége folyt: bizonyynyal ez is igazoltatása — s legürvendesebb igazoltatása — lesz e férfi politikájának, a ki nyíltan és magán körben mindig nemzete erejébe és életképességébe vetett rendíthetetlen hitét vallotta közéleti hitvallása alapfogulatának.

Kormányzata tízéves fordulója alkalmából készült e cikk. Az alkalom is okadottja, hogy politikáról és közdolgozatról volt benne szó nyolcz hasábon át. Szóljak e Tiszáról, az emberről, nyolcz soron át? A hatalmasok közdolgozati dicsegetés, gancsolni is szabad; magán dolgaikat piacra vinni vagy servillimus, vagy indirectio. Csak egyet jegyeztek ide hát. Tisza Kálmán politikája ellen hallottam sok kifogást. De barát és ellenfél egyforma elismeréssel hajol meg Tisza magánéleti egyénisége előtt, mely a kifogéstalan férfiúnak, a magyar családfőnek, az öszinte jó barátoknak oly mintaképe, a minőre mentül többre lenne szüksége társadalmunknak, mely-akkor kevésbbé érezné meg a politikai viszon tagságok terheit is.

Napi hírek

— A holnapi nagypénteki ünnepnapon a nyomda személyzet nem dolgozik, s így a pénteken megjelenő

megszédült. Anieroché báró rávette Carment hogy szökjenek meg Franciaországba s Anttal, a szolgálónak megbízva a csel kivételével. Megegyeztek abban is, hogy kocsi szöknek nek, nehogy a férj a vasuti állomásokon táviratilag föltartóztathassa őket.

Az idillnek minden kedvezett. A vitéz Pomponio az este meg együtt vacsorált a báróval s gyanútlan piszkálgatta fogait.

A találka esti 10 órára volt kitűzve. A kocsi a mondott időben rendes helyén volt s benne a báró kinek szive ugy dobogott, mintha egy nemes castiliai város-dobos dobolna rajta.

Sötétség ömlött el az utcán, egy lélek sem járt benne. Majd megzendül a toronyban az óraütés. . . s a kocsiajtó gyorsan fetárult. Az ajtóban Antal volt látható, ki egy ajúlt nőt tartott karjai közt.

— A senora — suttogá Antal — elájult, mikor a házat elhagytuk. Szörnyű szenvedélyes dáma. Ha fülhevül, mindig elájul s rendszeren néhány óraig eszméletlenül marad . . . de esit . . . meghallják . . . haloljon közelebb a báró, hadd sugjak a fülébe . . . így ni! Kérek még tíz Napoléon d'ort!

— No, no!

— Ah! szolt fonséges hangon Antal. Ön nem fog megtagadni egy nemes castiliai nő jelenlétében egy hasonlóképp nemes andaluziaitól komisz tíz Napoleon d'ort.

A báró kivetette neki az aranyakat s a kocsi tova görgött a franciaia határ felé. Gyönyörű éj mosolygott a világra, a hold ezüst sugarai ráomlottak a szép halovány alakra, ki a báró mellett feküdt. Téboljóitán szép volt! A báró csakugyan bizonyos téboljódsái hajlamot vett magán észre, ha arra gondolt, hogy az a szép teremtés egészen az övé. Ugy leste. mint az imárakész mohamedán a főlkölt nap aranyos derűjét, szeméinek felnyitását! De kiába várta A bájos asszony az egész uton ajúlt maradt s a báró kocsi szögletébe huzódva gyönyörködött benne.

Nem merte megérinteni a szép alakot. Nem! Addig míg ájulása el nem oszlik, lo

„Debrecezeni Hírlap” holnap nem fog megjelenni. A szerkesztőség és kiadóhivatal ez uton kér olvasóitól saját véleményüket. Az „Ellenőr” szombati száma terjedelmes, szépirodalmi tartalma melléklettel fog megjelenni.

E. Kovács Gyula színművésznök ma jubileuma alkalmával a debr. színtársulat egy igen szép ezüst tintartóval és tollal fogja megajándékozni a művészt. A színtársulat érzelmeit az ajándék átnyújtásakor Németh József fogja tolmácsolni.

— Nagyszerdával kezd a keresztény világ Jézus szenvedése és halála emlékének megünneplését, mert Judás e napon adta el Jézust. A tegnapi mise bevezető része, továbbá a lecke előtti, a felajánlás és úrvétel utáni könyörgések mind Jézus szenvedésére vonatkoznak. Enapon olvastattott „pasio” neve alatt Jézus-szenvedése története Lukács evangéliuma előadás nyomán. Ugyanekek szokott tartatni, többnyire csak székesegyházakban és templomokban az első ünnepvezető „sötét” vagy „zörgő” szolomákából álló délelőti isteni tisztelet. Sötétnek azért nevezik, mert hajdan éjjel tartattak. Zörgőnek pedig azon riadástól, melylyel az e napi, a nagycsütörtöki s a nagypénteki szoloma vigdők. A 3 nap szolomák közül a három első szakasz Jeremiás próféta-nak Jeruzsálem elpusztulásáról s a keserves ravaságra jutott zsidó nemzet inségéről szóló svivrahát siralmat foglalja magában. Ezen isteni tisztelet alatt két oldalon egy-egy háromszögű gyertyatartón hét-hét sárga s annak csúcán egy fehér, összesen tizenöt, főoltáron pedig hat, a gyász jeléül szinte sárga viaszgyertya ég. Amazok közül minden szoltár végeztével egy szál eloltatik, az oltáron égő gyertyaszálak pedig a szoltár befejező, „Benedictus” kezdetű vég-nékek minden második verse után egyenként oltatnak el. Ezen gyertyák némely egyházi írók szerint arra valók, hogy a jelen levő híveknek a szoltár haladását mutassák, mások szerint pedig a viaszgyertyák a tanítványokat jelentik, kik Jézus elfogatásakor töle gyáván elfutottak. A háromszög csúcán levő fehér gyertyaszál, mely a többiek eloltása után is égve marad, Jézust jelképezi, ki sirja rejtékéből halhatatlan fényvel lépett ki.

— A tavasz még alig köszöntött be s a tartós jó idő már özönével csalogatja ki a közönséget a város kedvelt nyaraló-helyeire a kertekbe. A költözökös mindenfelé nagyban folyik.

— Racz Károly, Oláh Józsi utóda vasárnap aprilis 5-én tartja meg bemutató zeneestélyét a „Bika” szálloda éttermében. Felhívjuk a n. é. közönség figyelmét előre is ezen élvezetes estélyre.

— Csolnakázó saison. A csolnakázó egyet addig is még újításokat és csinosítást sokat eszközölne a csarnok körül: a husvéti ünnepekre szombat, vasárnap és hétfőre 12 csolnak és szandolint a vizre bocsát.

A kórházi új orvos Dr. Horváth Károly ma letette a hivatalos esküt. A városi számvevői hivatal a miniszteri rendelet értelmében utasított, hogy a tervezett orvos részére évenkénti 500 írt fizetést tegyen folyóvá.

— Beküldetett. Ha Debreczenbe jön valami idegen ember, méltán elcsudálkozhatik vagias kívánt a tehetlen nővel szemben maradni. S ájulása — Antal instrukciója szerint — nem sokáig tarthatott már.

Végre a határon voltak. A vámörök nem nagyon háborgatták a fiatal párt alkalmatlan vizsgálódásaikkal.

Viradatok egy kis faluba értek s a vendéglőbe hajtottak. Amint a kocsi megállt, az ajtó kinyílt, s ott állott teljes méltóságában, fekölt valójában . . . don Pomponio de Scappancras. S ott állt mögötte hasonló méltósággal Antal ur is. Mindketten vonattal érkeztek.

— Uram . . . hörgő a báró.

— Gratulálok; szolt Pomponio de Scappancras. Ön már a tizenötödik:

— Az ördögbe, a senora ugyan jól adja. Tizenötösör megszökni! Ezért ugyan három olyan nagyon ájuldozni. A derék báró csak arra volt kíváncsi, miképp viselte magát don Pomponio de Scappancras az ő tizennegy elöljével szemben.

A don nem beszélt sokat, csak intett a bárónak hogy kövesse. Antal és egy másik szolgáló pedig az ajúlt hölgyet emelték le a kocsiról. Pomponio egy szobába vezette a társaságot, a senorát egy asztalra fektette s egy nagy kést vón kezébe . . . egy vágás a szív táján és a vér pattaként ömlék egy edénybe, mit Antal tart . . .

— Uram dadogá a báró mit mivel ön?

A don felkacagott.

— Haha! nem látja . . . hisz ez az alak gumiból készült s telve van a „Vénus vérvél” melynek bevitelét az ön kormány megtiltotta. Engem kének vesznek körül, a sok kopó mind rám les. Haha . . . s nóm helyett elszöktetik a szerelmes uram ezt a gumitömlőt. De vizsgálatodjék uram . . . hisz ön már a tizenötödik!

A báró a mily gyorsan csak tudott, elpárolgott a büszke spanyol urak és hölgyek köréből a hol csupa hidalgóval találkozik az ember s ahol ilyen retentő könnyen tülehetik le az embert mint csempészt.

Kedvetlenül fordította el fejét. Nem volt meglepedve önmagával. Valami vágy izzgatta, de nem tudta sajátkép mit akar. A mint határozatlanok voltak szívében az érzelmei, époly határozatlan volt szándéka, akarata. Nem két különböző érzés harsa volt ez, nem az a küzködés, hányódás két indulat között, melyek közül mindegyik dulo, megrendítő és hatalmas, mindkettő szilajul törve egymás ellen, — nem ez volt, hanem az a lomha álmodozás az érzelmeknek ama délibábszerű hullámzása, hol semmi szilárd, semmi bizonyos, minden csak káprázat és aranyos köd. Egymásba olvadtt egészen két érzés: a régi szerelem, mely még nem mosódott el s az új, mely még nem vésődött be elég mélyen szívébe.

Néhány perez hosszáig állt ott a tő partján, e határozatlan érzelmek közt ingadozva. Majd félrenézett, majd meg mereven végig a tő vizén; szemei csak rövid pillanatokra fordultak a csolnakázó két leányra. Látta, hogy Lizidora már megint leült s könnyedén szeli át evező lapátjával a habot. De ez nem tartott tovább pár percznél; aztán látta, hogy ismét föllállt, mintegy incselkedve társnőjével. Kevély feje ragyogott a napsugárban s hangos nevetése a partra hallatszott.

(Folyt. köv.)

Pomponio itala.

— Spanyolból. —

— Ezer frank! kiáltott föl Anieroché báró. Ficzko, hisz te valóságos fosztogató vagy!

Antal szívére tette kezét s but büszkeséggel válaszolt.

— Senor, tudja meg, hogy egy igazi spanyol nem esal, s kivált nem nyomoruságos száz frankért. A mi háziunkban mindenki talpig gavallér, még a szolgálk is. Hopp; hopp . . . hitvány száz frank . . . ha még egy kissé nagyobb dolog lenne!

Anieroché báró nagyon meghatotta a

azon, hogy mi minden áron porogyanis folytonos kocsit. Még lenne értelme, már valóságos a hal helyesebb lerese helyett min büntetés terhe a ért öntöztes tóságunk sem ke mosokra sem leu emellett a nag lében mindenesse kocsit örökös s ha ugyanis a tő illető körök „ta

— Panopti melyről lapunkba nap nyílik meg. Az előleges hírdőst fog kelteni. Pálutis előtt megtestesítve fo

— ifj. Csát sen kiállított. Cime: „A szer 2-ik javított kiadák számára; irta pesti ker. akadá ára 1 írt 60 kr.

— Szinhal első napján H a „A k o r n e v ő színekertülmi

— A Mag vezetett zenekar erdőn fog játszani tet fog nyújtani a minden izeibe kapcsolatban me a Magyarai fiúk meg Debreczenb Fehér Herman á dában fognak magyar zenét a zabban senki se szük, hogy meg ott is megfogják összeraglott na taláni azoknak már évek óta n

— Lábm törtökön a bécs hagyományos sz 12 agastyán le ő felsegő által miatt az agg n radt. —

— Vadás — beszéli egy melynek nyakké ben két krakke zelebbi péktől gával. Egyszer másután nem h sos két krajezá azonban megleg plos állat össze szer egy jó fal

— A bor város tulajdoná zési és serbeho 1885. év Januá Miksa debrecei értesítették a v zett börlöt fen gyakorlatában s mezi, kinek jog és határon elmé 2 írt 65 írt sz az elmerésre se 50 liternél nem a sermérés jog mények lefizeté lltg zselekvők a nyiszor a menn töttenek, és ell bérőnek jogai szüksége van a rek mennyiségé nála-sáról idejé elmerítés eseté beszédhesse; a k ö r e n k i k ö t e l e z t e mente raktáru akár helyben, mennyiségét a 24 óra alatt, — lakhelyeinek ki bérőjeinek a ser meggyőződheté is, de csak a r vizsgálhatni en használatára vá azonban ezt a teles. A városi

— A „Magy met a szokort mal jelent meg digi kötetének, tualis érdeke, Kálmán jubileu Visi Imre or rőt” ir meleg Mikszáth Kálm rális” czimmel folytatja elbesz son. „B. L. Csá anonym költő zöl hangul

Löwenstein Zsigmond

BUDAPEST, Hatvani utca 15. szám alatt levő
Norinbergi, dísz és játékarúk raktárát
ajánlja a n. é. vidéki közönség becses figyelmébe.
Megrendelt tárgyak, melyek esetleg meg nem felelnek, készséggel kicseréltetnek.

Női napernyők: legújabbak nagy választékban.
Férfi napernyők: 80 kr., 1 frt., 1.30, 1.50, 2 frt., 2.50 kr.
Esernyők: patent 80 kr., 1 frt., 1.50 kr., 2 frt., 2.50 kr.
Legyezők: legújabb divatnak 75 krtól — 5 frt.
fekete struccz tollból 3.50 krtól 20 frt.
Esküopény: Csutak 8 krtól — 15 frt.
Lábtyu (gama-ni) 2.50 krtól — 5 frt.
Revolver: (Lefauchaux) 7 mm. 3.50 kr., 9 mm. 4.50 kr., 12 mm. 5.50 kr.
Sétabot törrel s a nélkül 80 krtól 5 frt.
Album: vizit 60 krtól 2 frt., quart nagy 2.50 20 frt., zenével 6 krtól 20 frt.
Női nácesair: plüsch és bőrből 80 krtól 20 frt.
Péztárczák: női és férfi 40 krtól 3 frt.
Cymant utánzatok: alig különbözhet meg a valóditól s. p. gyűrűk, fűgők, melltűk 75 krtól 5 frt.

Óralancz: valódi amerikai színt nem változ egyszerű arany sárga 80 krtól 2 frt., dupla " 2 krtól — 4 frt.
Britania étszer: u. m. 6 kés, 6 villa, 6 evőkanál, 6 kávéskanál, 1 levesmerő, 1 tejmerő, összesen 26 db 4 frt 80 kr.
Dohányzó készlet, író készlet, szoba dísz é háztartási tárgyak china ezüstből, cuiver, pont, bronz és fából nagy választékban.
Játékarúk: fúcskak és leánykak számára.
Fröbel-féle társas játékok stb. stb.
„Ariston” ez idő szerint a legkedveltebb zenemű, melyen bárki a kotta egyszerű ráhelyezése által a darabot eljátszhatja. Eddig megjelent 2000 darab; ára 6 kotával s csomagolással 20 frt, külön kottának darabja 60 kr.
„Herophon” szerkezete hasonlít az aristonéhoz, csak hogy esengőbb hangu s díszesebb kiállításban ára 6 kotával s csomagolással 26.50 kr, külön kottának darabja 65 kr.

Előleges jelentés.

Vasárnap ápril hó 5-től kezdve rövid időre kiállítatik a „Bika” szálloda dísztermében **MUNKÁCSYNAK remek festménye KRISZTUS**

Pilátus előtt
50 ÉLETNAGYSÁGU ALAKKAL
mely LONDON, PARIS és BECSBEN ugyszintén nemrégiben a budapesti „REDOUTE” nagytermében volt kiállítva és egyhangulag mint a domborművek mester műve ismertetett el.

Azonkívül BENO és RIVIER urak a párisi szépművészeti akadémia tanárai által készített nagymennyiségű történelmi csoportok és egyes alakok, lesznek láthatók. Bővebbet falragaszokon és hirdetésekben, a megjelenés napján.

Teljes tisztelettel
VELTHEÉ L.

a bécsi történelmi állandó kiállítás igazgatója.

A kegyeletes

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a kegyeletes gyűjteménynek minden lehető kivétel nélkül

SIREMLÉKKÖ-

(piacz utca,

a mely sok év óta t. megrende-

érzülethez!

zönséget, hogy a kegyeletes gyűjteménynek minden lehető kivétel nélkül

RAKTÁRAMAT

(Vecsey-ház)

ők öbujait teljesen kielégítette

ujjonnan a legválogatottabb siremlékekkel

szereztem föl s üzleti előnyös összeköttetésemnél fogva abban a kedvező helyzetben vagyok, hogy raktáramból minden darabot gyári áron szolgálhatok ki. Együttal tudatom, hogy mind helybeli, mind a vidéki nagyrészt közönség kényelme tekintetéből

egy másik raktárt is nyitottam

helyben, kis-várad-utczai 2102. szám alatti saját házamnál, a vasuti indóház közelében. Mindkét raktáramban gyári áron kaphatók s megrendelhetők: vörös és szürke-gránit, apró szemcséjű fekete szyenit, világos és szürke, ugyszintén fekete- és vörösmárvány

SIREMLÉKEK és SIRKERESZTEK

minderfete alakban, 15 fttől fölfelé, bármily nagyságban.

A siremlékek felállítását, egy helyben, mint a vidéken, jutányos áron teljesítem, valamint a síratok metszését bármely európai nyelven finom aranyozással vagy különböző színekkel eszközözöm.

Régi sírkövek újítását, új betűk vésetését s aranyozását elvállalom. Sírköszegéyek és vasrácsok,

családi, nemesi czimerek és sirdiszítések

vésetése és aranyozása nálam olcsó árért megrendelhetők.

Gyors és pontos kiszolgáltatásért, úgy a vidékre való szállításért a felelősséget magamra vállalom.

A t. közönségnek üzletem iránti elismeréséért s eddigi bizalmáért legmélyebb köszönetemet nyilvánítom s továbbra is kérem nagybecsű bizalmát.

Teljes tisztelettel Debreczenben, 1885.

Boros Sándor,

siremlékkö-raktár tulajdonos.

SZABÓ LAJOS FIAI

divat és kézműáru üzletükben
DEBRECZEN, rózsatér

a tavaszi és nyári időszakra nagyválasztékban kaphatók:
DIVATOS NŐI RUHAKELMEK, hozzá való DISZEK, bélésneműek;
KARTONOK, SZATIN, TOILE DE BELGE stb. a legújabb mintákban.

Fekete selyem szövetek, színes atlaszok, bársonyok.
Vászon, asztal és ágyneműek, himzések;
Függönyök, butorkelmék, szőnyegek.

Gyász-cikkkek.

Fehér és színes kötőpamutok: csipke, szalag, gomb stb.
KOSZORÚ SZALAGOK. — NAPERNYŐK, ESERNYŐK.

Kitűnő szabásu férfi ingek.

Jutányos, szabott árak mellett.

Kovald Péter

VIII. Bodzafa-utca 18. sz.

Vegyészeti tisztító-intézete

mindennemű női, úri és gyermek öltönyök számára, bármely díszítések is, egyenruhák, érpe-chawtleok, béli belépők és pr-m-garnitúrák, szőnyegek és butor szövetek, asztal és ágyneműk stb. Függönyök gondosan tisztítatnak, minden divatos színre megfestetnek és kívánára tüntetésítettnek. Bársony és peluche nyomtatása a legújabb mintákban.

== F E S T É S E ==

minden selyem, gyapju és pamut szövetnek, mint ruha, köpenyek, butorszővetek, damasz pluche stb. Különlegesség. Még oly színe hagyott úri-ruhák, felöltők stb. felfejtetlenül eredeti színükre tartósan megfestetnek.

Törkvésem színdi kiszolgálás és jutányos ár.
Videki megrendelések utánvét mellett pontosan teljesítetnek.

Vetemény mag,

gazdasági, konyha és virág kerti magok,
ugy burgundi,

és legkitűnőbb faj obernordorfi takarmány répa,
mint angol perje,

és a legszebb pázsit fűmag,

legjobb minőségben s jutányos árak mellett kaphatók

GASZNER KÁROLY

fűszerkereskedésében Debreczenben.

Hoff János malátakivonati egészségi-sör
1 üveg 60 kr.

Hoff János összpontosított malátakivonati
1 üveg 1.12, kis üveg 70 kr.

Bécsi orvosi kitűnőségek: Dr. Ramberger lov., Schrötter, Schnitzler, Rokatsky lov., Basch Fingel stb. tanárok, Berlinben: Dr. Frerichs, Langenbeck lov., Liebreich Osk. stb. tanárok, legjobb eredményel rendelik előforduló betegségeknek.

Hoff János mell-malátá czukorkák
60, 30, 15 és 10 krajval csakis kék papírban
valódi.

Hoff János malátá-egészségi csokoládéja
1/2 ko. I. frt 2.40, II. frt 1.60.
1/4 ko. I. frt 1.30, II. 90 kr.

GYÓGYIT

mell és gyomor bajokat, katharus színlest, sorvadást, emésztő- és ideg gyengeségeket, elerőtlenedést.

Hoff János urnak

a malátá kivonatok feltalálójának és gyártójának, es. k. udvari szállítója Európa legtöbb fejedelmeinek, stb

Bécsben, I. Graben, Bräunerstrasse 8.

T. ez. Jelen alkalommal nem mulasztatom el önt tudósítani, hogy nóm egy fél év óta legjobb sikerrel használja gyöngység és köhögés ellen az ön malátá kivonati sörét, mert még nóm ősz-szel és tavaszszal egész gyöngysértári orvososságokat fölhasznált és daczára annak a leghevesebb köhögés vett erőt rajta, mely által tökéletesen elgyöngült, most nóm minden köhögéstől ment és erős ki-nézésű. Egyelőre a malátá sörét használni fogja. Ezen bizonylatot pedig azért adom, mert én nem hittem az említett sör hasznos voltában, most azonban imádója vagyok. Kérek újabb 58 üveget.

S.-A.-Ujely, 1881. május 14.

Tisztelettel

Gross Robert, a magy. északkeleti vasut főfelügyelője.

Kérek vasuti utánvéttel 25 üveg kitűnő Hoff János-féle malátá kivonati söréből.

Tisztelettel

Báró Schell Rudolf, Kassa 92.

Orvosi gyógyjelentések.

Malátá kivonatait mindinkább szeretni tanulom. Kérek alatti cizmen 12 üveg malátá sörét és 2 zacskó malátá czukorkát, küldeni, Paezin, 1881. jul. 6.

Dr. Hasper körorvos.

Hidzskowi János urnak jegyző Nagy-Kövésden [Zemplén megye.]

Páris. A Hoff János-féle malátá kivonati igen értékes szer lábbadozóknak, mely minden mást felülmúl, nagyon alkalmas gytuge szervezetre, és használható katharus színlesnél,

Dr. Zimmermann W.

több tudományos intézménynek tagja.
Főraktár Debreczen Csanak József fűszerkereskedés, Rickl József Zelmos, Gereby Fülöp és Varga Lajos uraknál. Nyíregyháza: Korányi Imre gyógy. Eger: Kölnér L. Buzáth L. Irgalmasok gyógszertára Miskolcz dr. Szabó Gyula gyógszertár. Mór Károly. Nagyvárad: Heringh S. Molnár L. gyógszertár. Kiss S. Janky Antal. Szathmár: Jakó Mihály, továbbá az ország minden nevezetesebb gyógszertárában.

60 magyar kitűnőség. Alapították 1847, Bécsben és Budapeston 1861 óta